

som jeg nu fra mit Standpunkt har søgt at belyse.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun med Hensyn til Spørgsmaalet om en saadan Bedings Gavnlighed tillade mig at reasumere min Mening derhen, at det er noget tvivlsomt, hvorvidt den som Entreprise vil forrente sig; men at det derimod er aldeles utvivlsomt, at den vil være til Gavn for Helsingør, til Gavn for mange af de der henhjgnende Næringsveie, og til Gavn for Havneindtægterne, hvilke ere Statens.

Bef: Der er en Betragtning, mine Herrer, som uvilkaarlig gjør sig gjældende under den Behandling, som Finantsloven har haft under denne Diæt, og det er den, at der tiltrøds for den udstrakte Selvstændighed, som man fra en vis Side vil vindicere Kongeriget i dets Forhold til Monarchiet, dog eksisterer den nøieste, den inderligste Forbindelse mellem begge. — Atter og atter har Debatten, og navnlig ved første Behandling, paa en saare naturlig Maade bevæget sig fra vort mere indskrænkede Raaderum over paa Heelstatens Gebeet; Kongerigets Forhold til de øvrige Landsdele, og hele Stillingen udadtil, er mere eller mindre bleven gjort til Gjenstand for Betragtninger. — I det vi nu befinde os ved Forhandlingen om den foreliggende § 6, der, om end kun ringe i Omfang, dog har en saa overordentlig Betydning, frembyder sig ligesvem Anledning til at dvæle ved disse Forhold, thi vor mere eller mindre gunstige Stilling i finantsiel Henseende er for en væsentlig Deel begrundet i, hvilket Beløb vi skulle yde til Monarchiets Udgifter, og det maa i saa Henseende fra vor Side med Styrke kunne gjøres gjældende, at ingen af de øvrige Landsdele begunstiges paa vor Bekostning. Jeg har her selvfølgelig for Die den Indrømmelse, der er gjort for Holsteens Bekommende under Paavirkning af et Tryk udenfra, som Hans Majestæts Regjering har anseet det for rigtigt at give efter for. Ingenlunde skal jeg mistkjende Betydningen af, hvad der kan tale for denne, maastee af en tvingende Nødvendighed fremgaaede Handling, men jeg tvæper, at vi, Kongerigets Repræsentation, med al den Kraft, vi formaar, med den Magtfuldkommenhed, som vi

ere berettigede til at udøve, idet vi værne om Kongerigets Interesser, ikke bør undlade at udtale, ja jeg tør vel sige, forlange, at den Eftergivelse i Vidbragdhelsen til Tællestaten udover Normalbudgettets Grændser, som er indrømmet Hertugbømmet Holsteen, fuldstændig bevarer sin kun provisoriske Charakter, saa at den i hvert Fald ophører forinden Begyndelsen af det Finantsaar, hvis Budget vi her ere isærd med at forhandle. Vanskeligheder kunde maastee, med Hensyn til Gjennemførelsen heraf, optaarne sig for Regjeringen overfor Udlandet, men netop derfor maa det efter min Overbeviisning være vor Opgave, vor Pligt, benyttende Diebliffet, medens vi her ere samlede, at sige til den: Frygt ikke, stol paa os, stol paa det danske Folk; aldrig vil det nægte sig selv eller sin hæderlige Fortid, naar det gjælder om at følge Grensens Bud! Og herom gjælder det i fulbeste Maal i Betragtning af hele vor Stilling, thi Ydmyghedens Væger er nær ved at være flybt til Randen. Vi ville ikke tømme det, nei! med den Forstrøtning, som besjælede os i Maret 1848, og som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Vesjen) idag har berørt, ville vi foretrække aabenlyst at møde vor Fjende og kæmpe for vor Selvstændighed, for Bevarelsen af vor Uafhængighed af Udlandets Bud, med den samme Villiekraft, den samme Udholdenhed, som i vor sidste treaarige Krig. Hvad vi saaledes, da vi stode ganske ene, have udrettet, er med undslettelige Træk indprentet i vor Historie; Erindringen derom er den Løftestang, som skal hæve os til daadrig Handling. Langt bedre rustede, langt bedre forberedte i mangfoldig Henseende end dengang, staae vi nu, og Harmen, den indædte Forbittrelse, vi føle i vort Bryst, vil give os tredobbelt Kraft til at modstaae den Fjende, der uafbrudt truer vore dyrebareste Interesser. Lad os da komme dertil, at vi møde ham Ansigt til Ansigt og Danmarks Sønner skulle ikke svigte; nei! ligesom ved Fredericia, Isted og Frederikstad ville vi med glad og freidig Hu offre Liv og Blod for vort Fædrelands hellige og retfærdige Sag. — Jeg har talt i Overeensstemmelse med, hvad jeg føler, ikke blot som Individ, men som en af Repræsentanterne for det Folk, som med inder-